

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie z powództwa SSN X. Y.
o wynagrodzenie za pracę
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu grudnia 2024 r.
kwestii zawieszenia postępowania z urzędu
na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c.

p o s t a n o w i ł

zawiesić postępowanie w sprawie o sygn. akt I ZPU 1/23 do czasu udzielenia przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na pytanie prawne Sądu Najwyższego sformułowane w sprawie o sygn. akt I ZPU 4/23.

UZASADNIENIE

W dniu 19 grudnia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął pozew SSN X. Y. przeciwko Sądowi Najwyższemu o zasądzenie kwoty 60 000 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie z tytułu wyrównania zaniżonego wynagrodzenia za okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Stosownie do treści art. 27a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) sprawa ta została przekazana do rozpoznania Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, do właściwości której należą sprawy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczące sędziów Sądu Najwyższego.

Przed Sądem Najwyższym zawisła również sprawa o sygn. akt I ZPU 4/23, w której przedmiotem rozpoznania jest powództwo innego sędziego Sądu Najwyższego o zapłatę wynagrodzenia. Podstawa faktyczna i prawna tej sprawy jest taka sama jak sprawy o sygn. akt I ZPU 1/23.

W toku postępowania prowadzonego w sprawie o sygn. akt I ZPU 4/23 Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 września 2024 r. wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym: „Czy art. 27a § 1 pkt 3 i art. 27a § 4 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (...) jest zgodny z art. 2, art. 32 ust. 1, art. 176 ust. 1 i art. 177 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”. Występując z powyższym pytaniem, Sąd Najwyższy zawiesił prowadzone postępowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym albo Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Pytanie prawne Sądu Najwyższego przedstawione Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt I ZPU 4/23 dotyczy kwestii o charakterze ustrojowym, związanych z właściwością Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego, której powierzono rozpatrywanie spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń sędziów Sądu Najwyższego. Rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny wątpliwości co do zgodności art. 27a § 1 pkt 3 u.SN i art. 27a § 4 pkt 3 u.SN. z przepisami Konstytucji będzie rzutowało na treść rozstrzygnięcia w sprawie o sygn. akt I ZPU 1/23. W wypadku bowiem zakwestionowania konstytucyjności wspomnianych regulacji, orzeczenie w niniejszej sprawie będzie musiało uwzględniać stan prawny ukształtowany orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego, a więc albo zawierać rozstrzygnięcie o charakterze merytorycznym co do żądań pozwu, albo dyspozycję o przekazaniu sprawy do rozpoznania sądowi powszechnemu na zasadach ogólnych, wynikających z istoty niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

r.g.